

SCHEIDSGERECHT GEZONDHEIDSZORG

Arbitraal vonnis van 17 mei 2022

Kenmerk: SG 20/11

Het Scheidsgerecht, samengesteld als volgt:
mr. S.C.P. Giesen, wonende te Nijmegen, voorzitter,
drs. A.H. Gerards, wonende te Rotterdam,
drs. R. de Beus, wonende te Groningen,
bijgestaan door mr. H.G. van Soolingen, griffier,
heeft het navolgende vonnis gewezen in de zaak van:

1. **A**,
wonende te Z,
2. de besloten vennootschap **B**,
gevestigd te Z,
eisers in conventie, verweerders in reconventie,
gemachtigde: mr. R.M.T. van den Bosch, advocaat te Rotterdam,

tegen:

1. **C**,
wonende te Y,
verweerder in conventie, eiser in reconventie,
gemachtigde: mr. E.J.C. de Jong, advocaat te Utrecht,
2. **D**,
wonende te X,
verweerder in conventie, eiser in reconventie,
gemachtigde: mr. A.C. de Die, advocaat te Amsterdam.

Partijen worden hierna aangeduid als eiser (A, eiseres (B), eisers (A en B), verweerder sub 1 (C),
verweerder sub 2 (D) en verweerders (C en D).

1. Het verdere verloop van de procedure

1.1 In het tussenvonnissen van 31 maart 2021 is mr. E tot deskundige benoemd. Zij heeft onderzoek verricht naar de waarde van het praktijkaandeel van eisers op 1 februari 2013. Op 11 november 2021 heeft zij aan het Scheidsgerecht gerapporteerd. In het arbitraal vonnis van 18 januari 2022 heeft het Scheidsgerecht de deskundige gevraagd alsnog te reageren op de vragen en opmerkingen op het deskundigenbericht van partijen. Dat heeft de deskundige gedaan en zij heeft op 11 maart 2022 het definitieve deskundigenbericht aan het Scheidsgerecht toegestuurd. Daarna hebben eisers op 13 april 2022 een conclusie na deskundigenbericht genomen (met twee

producties). Op 14 april 2022 heeft verweerder sub 1 een akte na deskundigenbericht genomen.

2. De verdere beoordeling

in conventie en reconventie

2.1 Eisers hebben bezwaar gemaakt tegen de laatste akte van verweerder sub 1 omdat deze een dag te laat bij het Scheidsgerecht is binnengekomen. Het Scheidsgerecht gaat aan dat bezwaar voorbij omdat eisers niet in enig belang zijn geschaad door deze geringe overschrijding van de termijn voor indiening van de akte. Eisers hebben bij hun conclusie na deskundigenbericht twee producties gevoegd. Verweerders hebben hierop niet meer kunnen reageren. Het Scheidsgerecht zal, gelet op het stadium waarin de procedure zich bevindt en het feit dat het gaat om producties die, gelet op de datering, eerder in het geding gebracht hadden kunnen worden, deze stukken buiten beschouwing laten en verweerders dus niet alsnog in de gelegenheid stellen om bij akte op de producties te reageren.

2.2 De vraag die voorligt is wat de waarde van het praktijkaandeel van eisers was op 1 februari 2013. Ter voorlichting over die vraag heeft het Scheidsgerecht de deskundige benoemd. Hierna worden de relevante passages uit het voorlopige en het definitieve deskundigenbericht weergegeven.

2.3 In het conceptrapport van 11 november 2021 heeft de deskundige geschreven:
*“ Het heeft lang geduurd voordat ik mijn advies kon sturen, omdat het veel voeten in aarde had voordat mij objectieve informatie ter beschikking stond over de ontwikkeling van de praktijkomvang (F benchmarkcijfers) en de situatie van het G ten tijde van het uitreden van de heer A (Jaardocument ziekenhuis 2012).
De door partijen aangevoerde feiten en omstandigheden voor zover relevant voor de waardebeoordeling zijn aangeduid met*. De toelichting treft u aan onder uitgangspunten bij bepaling van de goodwill en extra feiten en omstandigheden.
Relevante feiten en omstandigheden volgens C (akte 9-2-2021, punt 8):
1. Er is geen opvolgend maat gevonden voor H per 1 januari 2012, noch voor A per 1 februari 2013, noch voor I per 1 mei 2013.*
2. De onzekere situatie 2012 van het ziekenhuis en de toekomst van de vrij beroepsbeoefenaren.*
3. C heeft per 1 mei 2015 de praktijk neergelegd, is uit het J getreden en heeft een vergoeding ontvangen van € 175.000.*

Relevante feiten en omstandigheden volgens A (akte 10-2-2021, vooral punt 34)

4. Basis is de jaarrekening 2012.*
5. Basis is het vertrek van A per 1 februari 2013.*
6. Relevant is de situatie G tussen 1 februari 2012 en 1 januari 2015.
7. De potentiële belangstelling in de markt voor de overname van As' praktijkaandeel.

Relevante feiten en omstandigheden volgens D (akte 9 februari 2021, punt 4)

Onder meer:

8. De samenstelling en het verloop van de vakgroep radiologie.*
9. De precaire situatie van het G.*
10. De oprichting van het J per 1 januari 2015.

Goodwillberekening algemeen

Bij een waardebeoordeling, ga ik uit van de bepaling van de hoogte van de goodwill. Sinds 2012 gaat de Federatie bij de bepaling van goodwill uit van de definitie dat goodwill de beloning is voor over te dragen verdien capaciteit. Deze methode sluit aan bij het veld, dat wil zeggen de waardering van goodwill bij transacties tussen medisch specialisten vrij beroepsbeoefenaren. De goodwill van een praktijk van medisch specialisten in vrij beroep wordt bepaald aan de hand van de in te

schatten vakgroepwinst: dit is het resultaat van de in te schatten structureel te achten vakgroepomzet onder aftrek van structureel te achten kosten. Een en ander eventueel bij te stellen aan de hand van specifieke omstandigheden, zoals goodwillhistorie binnen de vakgroep, de praktijkontwikkeling, wijzigingen in bekostiging of lokale verdeelafspraken.

Uitgangspunten bij de bepaling van de goodwill in deze casus

- 1. Omdat C en D de praktijk na het vertrek van A hebben voortgezet, dienen zij op grond van het bepaalde in artikel 12 van de maatschapsovereenkomst tussen partijen d.d. 12 februari 2007 aan A goodwill te betalen.*
- 2. Volgens het arbitraal vonnis van 31 maart 2021 punt 2.3 dient bepaald te worden wat de waarde van de praktijk was op 1 februari 2013. Relevant zijn de feiten en omstandigheden van de praktijk en het ziekenhuis op dat moment. Niet relevant zijn feiten en omstandigheden zoals die zich daarna hebben voorgedaan.*
- 3. Alleen boekjaar 2012 wordt in aanmerking wordt genomen bij de berekening. Immers, per 1 Januari 2012 is landelijk een nieuwe bekostigingssystematiek, het zogenoemde beheersmodel, ingevoerd. Cijfers daarvoor zijn daardoor niet meer representatief voor deze goodwillbepaling. Bovendien waren de inkomsten uit de boekjaren 2010 en 2011 niet representatief voor de opvolgende jaren, omdat in die jaren prijzen van ondersteuners zijn gecorrigeerd door de NZa vanwege overschrijdingen van het landelijk macrokader medisch specialistische zorg in de jaren daarvoor. Boekjaar 2013 is grotendeels van na de uittreding van A.*
- 4. Volgens de jaarrekening 2012 is het praktijkaandeel van A en evenals van de andere maten 25%.*

2012	
Omzet	1.126.867
Managementvergoedingen	14.654
	1.141.521
Af:	
Algemene kosten	220.810
Resultaat	920.711

Op basis van deze jaarcijfers en de goodwillmethodiek als hiervoor omschreven, bedraagt een kwart van de verdien capaciteit van deze praktijk € 230.178. In dit geval zijn de feiten en omstandigheden van het ziekenhuis op 1 februari 2013, maar ook de goodwillhistorie van de vakgroep echter dusdanig, dat deze berekening in dit geval niet op gaat.

Extra feiten en omstandigheden

- 5. Zie jaardocument 2012 van het G. Per 1 februari 2013 was het voortbestaan van het ziekenhuis zeer ongewis. Het vermogen, resultaat en kasstroom van het ziekenhuis waren negatief. Om het tij te keren, is in de eerste helft 2012 ingezet op intensivering van de samenwerking met het K, L en M. Dit met als doel het G om te vormen tot een klein ziekenhuis met een beperkt profiel. Deze samenwerking is opgezegd in september 2012 en formeel beëindigd per 1 januari 2013. Dit heeft tevens geleid tot een bestuurswisseling binnen het G. Per 1 februari 2013 was het ziekenhuis op zoek naar (overname-)partners.*
- 6. Van de vijf radiologen zijn in 2012 en 2013 drie radiologen uitgetreden. De vertrekkers zijn niet door maten vervangen. Van deze drie heeft alleen de heer I een financiële regeling kunnen treffen met het J ad € 25.000 ter compensatie van zijn goodwill.*
- 7. Blijkens de ontvangen informatie van F is de radiologiepraktijk sinds 2010 sterk teruggelopen.*

	2010	2012	2013
Radiologie norm fte's	5,08	4,4	4,46

Conclusie

De situatie van het ziekenhuis het G was in 2012-2013 erg ongewis. Drie van de vijf maten hebben de radiologiepraktijk verlaten zonder dat deze werden vervangen. Alleen de heer I heeft een regeling ter compensatie van zijn goodwill kunnen treffen. Dit bedrag ad € 25.000 is dan ook het enige aanknopingspunt voor de goodwill van de praktijk van dat moment. Ik adviseer dan ook de

waarde van het praktijkaandeel van de heer A ten tijde van zijn uittreden per 1 februari 2013 te bepalen op een bedrag van € 25.000.

Ten tijde van het vertrek van A waren C en D twee van de vier maten. Dit betekent dat C en D ieder een bedrag van € 8.333 (1/3e van € 25.000) te verrekenen hebben met A.”

- 2.4 In reactie op de vragen en opmerkingen van A op dit concept-rapport heeft de deskundige geschreven:

“Situatie G

Het standpunt van eisers is dat de financiële situatie van het G geen dan wel een zeer geringe invloed heeft op de waarde van zijn praktijkdeel. Dit omdat de radiologiepraktijk los stond van (de verplichtingen van) het G. Feitelijk is deze constatering juist.

Echter, dit neemt niet weg dat een financieel onzekere situatie van het ziekenhuis direct impact heeft op de (uitsluitend!) daaraan verbonden vrij beroepsbeoefenaren. De productie loopt terug, zoals ook blijkt uit de teruggang in norm fte’s van de radiologen. Maar ook is het lastiger, zo niet onmogelijk, opvolgers te vinden die bereid zijn goodwill te betalen. Ook dit wordt bevestigd met de transacties binnen deze praktijk rond het vertrek van A die zonder verrekening van goodwill hebben plaatsgevonden. Uit het dossier bleek het voor radiologie lastig opvolgers te vinden, zelfs om waarnemers aan te

trekken. Een faillissement van het ziekenhuis, dat een realistisch scenario was ten tijde van het vertrek van A, zou onherroepelijk het volledig verlies van goodwill betekenen.

Met zijn mail van 24 januari 2013 bevestigt A dat juist de onzekere situatie binnen het G hem heeft gebracht tot het lastige besluit een overstap te maken naar een ander ziekenhuis. De extra informatie die A levert in zijn conclusie van 10 januari 2022 op dit punt leidt dan ook niet tot andere inzichten. Immers, hetgeen ik heb meegenomen over de situatie die ik heb omschreven per 1 februari 2013 in mijn advies staat nog steeds. Gebeurtenissen daarna worden niet betrokken.

Nieuwe vennoten

Transacties binnen andere maatschappen binnen het G zijn voor de waardering van de goodwill van deze praktijk niet relevant. Het gaat nu alleen over de maatschap radiologie, waar het opzeggen van de samenwerking met onder andere het M vlak voor zijn vertrek, extra zwaar moet zijn gevallen nu radiologie tot dan toe naar een samenwerking met het M heeft gestreefd.”

- 2.5 Het definitieve deskundigenbericht van 22 maart 2022, waarvan de hiervoor geciteerde reactie onderdeel uitmaakt, is gelijklopend aan het hiervoor weergegeven deel uit het conceptrapport, behalve dat de radiologie norm fte’s 2013 daarin niet zijn opgenomen en met dien verstande dat de deskundige in het definitieve rapport het volgende heeft toegevoegd:

“Van voorlopig naar definitief advies

Op 11 november 2021 heb ik een voorlopig advies uitgebracht. Gemachtigde van eisers heeft (onder andere) gereageerd op mijn advies met een conclusie van 10 januari 2022.

In uw arbitraal vonnis van 18 januari 2022 heeft u mij gevraagd:

- te reageren op de vragen en opmerkingen van eisers in hun conclusie na deskundigenbericht en de vragen en opmerkingen die partijen binnen een week na uw vonnis aan mij kenbaar hebben gemaakt;

- of deze vragen en opmerkingen tot aanpassing van mijn deskundigenbericht van 11 november 2021 leiden.

Tevens heeft u bepaald dat partijen binnen een week na uw vonnis eventuele nadere opmerkingen op en vragen over het deskundigenbericht schriftelijk aan mij kenbaar konden maken.

Gemachtigde van verweerder D heeft hierop gereageerd op 1 februari 2022. Van gemachtigde van verweerder C is geen reactie ontvangen. De reactie van gemachtigde van verweerder D geeft geen aanleiding om hierop inhoudelijk te reageren. De reactie van gemachtigde van eisers wel. In de toelichting bij dit advies heb ik gereageerd op de vragen en opmerkingen van eisers. Dit definitieve rapport is het resultaat van de hierin opgenomen conclusies.

Samenvattend merk ik op dat de situatie van het G per 1 februari 2013 erg

ongewis was. De radiologiepraktijk liep terug. De reguliere goodwillberekening, op basis van een te veronderstellen over te dragen verdien capaciteit, gaat dan ook niet op.

Ten tijde van het vertrek van A is het lastig waarnemers, laat staan opvolgers te vinden. De onzekere situatie binnen het G is aanleiding tot het vertrek van A. H is vertrokken zonder goodwillverrekening. Ook A heeft geen goodwillregeling getroffen. Juist dit laatste is onderdeel van arbitrage. Andere praktijkoverdrachten binnen deze maatschap tussen 1 januari 2012 en 1 februari 2013 zijn er niet.

Conclusie

Deze feiten en omstandigheden leiden tot mijn conclusie dat er voor de berekening van de goodwill geen cijfermatige aanknopingspunten zijn: vanwege de ongewisse situatie van het ziekenhuis gaat de gangbare goodwillmethodiek niet op. Het enige historische aanknopingspunt is het feit dat H een jaar vóór A zijn praktijk heeft neergelegd zonder goodwill te verrekenen. Op basis van deze feiten en omstandigheden is slechts een goodwill, indien en voor zover hieraan per 1 februari 2013 een waarde toe te kennen is, naar redelijkheid en billijkheid te bepalen. Dit staat echter buiten de aan mij verstrekte opdracht en is aan uw Scheidsgerecht, aangezien u mij immers vroeg een berekening op te stellen van het praktijkaandeel van eisers.”

- 2.6 In de conclusie na deskundigenbericht voeren eisers aan dat de waarde van het praktijkaandeel van eisers per 1 januari 2013 volgens de gebruikelijke goodwillberekeningsmethodiek moet worden bepaald op € 230.178,-. De deskundige meent ten onrechte dat deze methodiek vanwege de situatie rondom het ziekenhuis in de betreffende periode en de goodwillhistorie van de vakgroep niet opgaat. Eisers bestrijden dat het ziekenhuis in zwaar weer verkeerde, maar als dat al zo zou zijn geweest, dan zou dat geen invloed op de maatschap hebben gehad, omdat die als zelfstandige economische eenheid functioneerde. Het zou geen waardedrukkend effect op de goodwill hebben gehad, aldus eisers. De deskundige heeft niet onderzocht wat de impact van de situatie rondom het ziekenhuis op andere maatschappen in het ziekenhuis was. De deskundige wijst erop dat er geen opvolger voor eisers kon worden gevonden en dat het lastig was waarnemers te vinden. Dit zou wijzen op de ongewisse toekomst van het ziekenhuis. Eisers wijzen erop dat verweerders er belang bij hadden dat eisers niet zouden worden opgevolgd en bestrijden dat het moeilijk was om waarnemers te vinden. Dit blijkt namelijk nergens uit, aldus eisers. Dat aan H (in 2011) geen goodwillvergoeding is betaald, mist relevantie voor de waardering van het praktijkaandeel van eisers en heeft te maken met een geschil tussen H en zijn beoogd opvolger Nr. Aan de vergoeding die in mei 2015 aan I is betaald komt geen betekenis toe omdat hij na 1 februari 2013, namelijk op 1 mei 2013, is vertrokken. Het ontbreken van een goodwillreferentie mag kortom niet in het nadeel van eisers worden meegewogen, aldus eisers.
- 2.7 Partijen zijn het er met de deskundige over eens dat uitgaande van de gangbare goodwillberekeningsmethodiek, de waarde van dat aandeel op 1 februari 2013 € 230.178,- bedraagt. Met het standpunt van eisers ligt allereerst de vraag voor of, zoals de deskundige heeft geconcludeerd, destijds sprake was van omstandigheden op grond waarvan de gangbare goodwillwaarderingmethodiek niet opgaat.
- 2.8 Het Scheidsgerecht beantwoordt die vraag bevestigend. Uit het dossier, waarop de deskundige zich mede heeft gebaseerd, blijkt in voldoende mate dat de toekomst van het ziekenhuis (ook) in de periode rondom 1 februari 2013 bijzonder onzeker was. Het ziekenhuis was voor het voortbestaan afhankelijk van overname door een solide partij. Eerst was O toen als overnamekandidaat in beeld en, nadat hij in het voorjaar van 2013 was afgehaakt, P. Ook P heeft het ziekenhuis niet overgenomen vanwege een uitspraak van de Ondernemingskamer van 27 februari 2014 tussen P en de ondernemingsraad van P (productie 2 bij memorie van antwoord van verweerder sub 1). De feiten die in die uitspraak zijn weergegeven geven ook blijk van de precaire financiële situatie van het ziekenhuis in die tijd. Dat niet meer precies in kaart valt te

brengen hoe penibel de situatie destijds exact was, is voor de beantwoording van de voorliggende vraag niet van belang. Waar het om gaat is dat er zonder meer onzekerheid bestond over het voortbestaan van het ziekenhuis althans over de vorm waarin en dat eveneens onzeker was wat de precieze gevolgen zouden zijn voor de maatschappen. Met de deskundige is het Scheidsgerecht van oordeel dat dergelijke onzekerheid onmiskenbaar invloed heeft op de waarde van de goodwill. De vraag of de verdien capaciteit in de toekomst structureel gehandhaafd kon worden op gelijk niveau, was op dat moment minst genomen met twijfel omgeven. Eisers hebben aangevoerd dat de maatschap als zelfstandige economische eenheid losstaat van het ziekenhuis zodat de situatie van het ziekenhuis de maatschap niet raakt. Daarin volgt het Scheidsgerecht eisers niet volledig. Er zijn inderdaad wel vormen denkbaar – zelf contracteren met de zorgverzekeraar, opgaan in een maatschap van een ander ziekenhuis – waarin een ‘ondergang’ van het ziekenhuis de maatschap (na een zekere periode) beperkt zou raken in de verdien capaciteit. Minstens zo goed is denkbaar dat die vormen niet uitvoerbaar zijn en de maatschap en de verdien capaciteit wel geraakt zouden worden door een ondergang van het ziekenhuis, zoals ook de deskundige aanneemt. Anders gezegd: er bestond naar het oordeel van het Scheidsgerecht op grond van de omstandigheden die uit het dossier in voldoende mate blijken en door de deskundige terecht onder ogen zijn gezien een reële kans dat het ziekenhuis niet (in dezelfde vorm) overeind zou blijven. Die reële kans heeft invloed op de verwachte toekomstige verdien capaciteit. Die stond wezenlijk onder druk. Een en ander heeft naar het oordeel van het Scheidsgerecht een fors negatief effect op de waarde van het praktijkaandeel van eisers op 1 februari 2013. De gangbare goodwillwaarderingsmethodiek kan, zoals de deskundige heeft gerapporteerd, in dit geval niet worden gehanteerd.

- 2.9 De vraag is hoe de waarde van het praktijkaandeel dan moet worden bepaald. De deskundige heeft in het concept deskundigenrapport aanvankelijk steun gezocht in de vergoeding die aan I is uitgekeerd maar is daarop terugkomen nadat eisers erop hadden gewezen dat I na 1 februari 2013 is vertrokken. Volgens verweerders heeft de deskundige terecht acht geslagen op die uitkering en dient de waarde van het praktijkaandeel van eisers (subsidiar) maximaal op € 25.000,- te worden bepaald. Met eisers is het Scheidsgerecht van oordeel dat er veel onduidelijk is over de omstandigheden waaronder I in mei 2013 een vaststellingsovereenkomst heeft gesloten waarin genoemd bedrag is overeengekomen. Datzelfde geldt voor het gegeven dat aan H geen vergoeding is toegekend voor zijn praktijkaandeel toen hij in 2011 de maatschap verliet. De deskundige heeft ook meegewogen dat geen opvolger kon worden gevonden voor de praktijk van H en eisers. Terecht hebben eisers erop gewezen dat dat onvoldoende kan worden vastgesteld en dat evenmin vaststaat dat verweerders de bedoeling hadden om opvolgers te vinden. Feit is dat verweerders, door waarnemers in te zetten, het praktijkaandeel van eisers zelfstandig en voor eigen rekening hebben voorgezet en in 2013 en 2014 winst over dat praktijkaandeel hebben genoten.
- 2.10 Bij gebreke van verdere aanknopingspunten - die eisers ook niet hebben aangereikt - zal het Scheidsgerecht, tegen de achtergrond van de omstandigheden die hiervoor in 2.8 zijn beschreven, de waarde van het praktijkaandeel naar billijkheid bepalen aan de hand van de feiten en omstandigheden zoals die op 1 februari 2013 waren. Het Scheidsgerecht kent geen betekenis toe aan de feiten en omstandigheden na 1 februari 2013. Dus ook het gegeven dat verweerders achteraf gezien in 2013 en 2014 winst hebben genoten over het praktijkaandeel van eisers wordt buiten beschouwing gelaten. Het Scheidsgerecht kent wezenlijk gewicht toe aan de in 2.8 genoemde omstandigheden waarin het ziekenhuis zich bevond en oordeelt, naar billijkheid, dat als gevolg van die omstandigheden en de daardoor destijds bestaande onzekerheid over de verdien capaciteit, de waarde van het praktijkaandeel zo'n 60% lager lag dan op grond van de cijfermatige benadering het geval was. Dat betekent dat de waarde van het praktijkaandeel wordt gesteld op zo'n 40% van € 230.178,- wat afgerond neerkomt op € 90.000,-.

Toen eisers vertrokken bleven er nog drie maten achter (verweerders en I). Daarom dient, overeenkomstig het standpunt overigens van C (onder 7 akte na deskundigenbericht van 13 december 2021) en de benadering door de deskundige, waartegen A geen steekhoudend verweer heeft gevoerd, de waarde door drie te worden gedeeld zodat aan eisers € 60.000,- dient te worden voldaan. Eisers hebben hoofdelijke veroordeling van verweerders gevorderd en verweerders hebben daartegen geen verweer gevoerd zodat dit zal worden toegewezen. Verder is in het vonnis van 27 januari 2021 in reconventie geoordeeld dat eisers € 18.665,- aan verweerders dienen te betalen. Omdat verweerders niet allebei een beroep doen op verrekening (alleen C), zal het Scheidsgerecht dit bedrag niet bij wege van verrekening in mindering brengen op het bedrag dat eisers in conventie toekomt maar, zoals door verweerders (subsidiar) gevorderd, B veroordelen om aan C en D ieder € 9.332,50 te betalen, vermeerderd met de rente vanaf 1 januari 2015.

- 2.11 Eisers hebben subsidiar gevorderd dat de in 2013 en 2014 genoten winst over het praktijkaandeel op grond van ongerechtvaardigde verrijking aan eisers moet worden betaald en daarnaast de waarde van het praktijkaandeel volgens de rekenmethode die in artikel 12 lid 3 van de maatschapsovereenkomst is bepaald. De vordering is gestoeld op de stelling dat het praktijkaandeel van eisers niet door verweerders is overgenomen. Die stelling is onjuist. Het Scheidsgerecht heeft in het eerste vonnis geoordeeld dat verweerders het praktijkaandeel van eisers hebben overgenomen en gehouden zijn de waarde daarvan te vergoeden. De subsidiaire vordering wordt daarom afgewezen.
- 2.12 Omdat het Scheidsgerecht met eisers van oordeel is dat verweerders het praktijkaandeel van eisers hebben overgenomen en dat zij gehouden zijn daarvoor een vergoeding te betalen, beschouwt het Scheidsgerecht verweerders als de merendeels in het ongelijk gestelde partijen in conventie. Verweerders zullen daarom hoofdelijk in de kosten van het Scheidsgerecht worden veroordeeld. Die kosten bedragen in conventie € 11.104,46.
- 2.13 Eisers vorderen daarnaast vergoeding van buitengerechtelijke kosten van € 6.732,91 en de kosten die verband houden met het voorlopig getuigenverhoor van € 8.158,32, beide exclusief BTW. Het Scheidsgerecht vat dit op als vorderingen ter vergoeding van kosten die zijn gemaakt ter vaststelling van schade en aansprakelijkheid dan wel ter verkrijging van voldoening buiten rechte. Verweerders hebben aangevoerd dat de kosten te hoog zijn en daarmee niet redelijk en dat de kosten voor het voorlopig getuigenverhoor in die procedure gevorderd hadden moeten worden. Dat laatste is niet gebruikelijk en is ook in dit geval niet gebeurd, zo blijkt uit de beschikking van de rechtbank V van 24 mei 2018. Het Scheidsgerecht acht de gevorderde kosten, nu vaststaat dat eisers verweerders terecht in rechte hebben betrokken, toewijsbaar zij het dat een totale vergoeding van € 8.500,- exclusief BTW het Scheidsgerecht redelijk voorkomt. Dat bedrag zal worden toegewezen. De vordering tot vergoeding van de werkelijk gemaakte proceskosten hebben eisers ten slotte niet als concreet bedrag gevorderd en niet onderbouwd zodat die vordering zal worden afgewezen. Verweerders hebben vergoeding van hun juridische kosten gevorderd maar voor toewijzing van die vordering bestaat, gelet op de uitkomst in conventie, geen aanleiding.
- 2.14 Eisers zullen, nu zij in reconventie in het ongelijk zijn gesteld, in de kosten in reconventie van het Scheidsgerecht worden veroordeeld. Die komen neer op € 1.559,- per verweerder.

3. De beslissing

Het Scheidsgerecht:

in conventie

- 3.1 veroordeelt verweerders hoofdelijk, des dat de een betalende de ander zal zijn bevrijd, tot betaling aan eisers van € 60.000,-, vermeerderd met de wettelijke rente vanaf 1 februari 2013 tot de dag van algehele voldoening;
- 3.2 veroordeelt verweerders hoofdelijk, des dat de een betalende de ander zal zijn bevrijd, tot betaling aan eisers van € 8.500,- exclusief BTW, vermeerderd met de wettelijke rente vanaf 11 juni 2020;
- 3.3 bepaalt de kosten van het Scheidsgerecht op € 11.104,46 en dat die met de gedeponeerde voorschotten zullen worden verrekend; veroordeelt verweerders hoofdelijk, des dat de een betalende de ander al zijn bevrijd, dit bedrag aan eisers te betalen;
- 3.4 wijst het meer of anders gevorderde af;

in reconventie

- 3.5 veroordeelt B om aan iedere verweerder afzonderlijk te voldoen € 9.332,50, vermeerderd met de wettelijke rente vanaf 1 januari 2015 tot aan de dag van algehele voldoening;
- 3.6 veroordeelt eisers in de kosten van het Scheidsgerecht, die worden bepaald op € 1.559,- voor verweerder sub 1 en op € 1.559,- voor verweerder sub 2 en die met de gedeponeerde voorschotten zullen worden verrekend; veroordeelt eisers dit bedrag aan verweerders te betalen;
- 3.7 wijst het meer of anders gevorderde af.

Aldus vastgesteld te Utrecht en op 17 mei 2022 aan de partijen verstuurd.